

Cílem práce je sestavení studijního programu vyučovacího předmětu Výtvarné výchovy. Program je určen studentům středních odborných škol a učilišť se zaměřením na umělecká řemesla a design. Proto se práce nezabývá prvořadě historiografií řemesla a designu, ale jejich obsahy, které vyplývají z kontextu aktuálních společenských podmínek. V prvních kapitolách o řemesle a o designu se proto zabývám rozбором těchto pojmů, ve kterých dnešní člověk hledá a nachází významy odlišné od významů náležejících Předcházejícím historickým obdobím. Aktuální významy řemesla a designu tudíž nevyovídají o objektivních funkcích těchto oborů, ale o přítomném vztahu člověka k jejich uskutečňování. Smysl řemesla a designu tak odkazuje na lidská puzení k těmto činnostem, na jeho potřeby a očekávání. O nich Pojednávám v následující kapitole, která je souhrnně považuje za projev identity jedince. Ten usiluje svými Pracovními i mimopracovními aktivitami získat určité hodnoty, které zakládají smysluplnost jeho života. Ideologie identetického nároku poskytuje možný způsob interpretace takového úsilí a říká o něm, že identita je člověku vlastní ještě před nabytím usilovaných hodnot. Touto teorií se snažím odkrýt další pohled na pracovní profese, než je pouhé zaměstnání jako zdroj obživy. Také skrz profesi se projevuje 'dentetický nárok, jímž se právě profese stává čímsi osobním a vtom smysu prohlubuje vědomí identity člověka. Identita jeince je zároveň jedním z nejreflektovanějších problémových okruhů ve věku adolescence, kdy je právě jeho vyřešení projevem postupujícího psychického vývoje osobnosti. Kapitola věnovaná adolescenci se zabývá jejím definováním, které společně s objektivizujícími definicemi adolescenta produkuje i předsudky, jimiž adolescenty hodnotíme a také očekáváme určitý stereotyp chování dospívajícího...